

«ԱՐԱՐԱՏԻ» ՄԻ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

«Արարատ» ամսագրի վերջին համարում տպուած է Հ. Մեսրոպ վարդապետի մի յօդուած «Ներսէս Կ. Կաթողիկոսի կոնդակները» վերնագրով, ուր խօսելով նաև իմ հրատարակութեամբ լայն տեսնող «Դիւան Հայոց պատմութեան» ժողովածուիս մասին՝ նկատում է թէ «համանման աշխատութեան համար թէ աւելի պատրաստութիւն է հարկաւոր և թէ մանաւանդ աւելի մեծ չքջանի ակալցութիւն»։ Այս նկատողութիւնը մեծ բաւականութեամբ արատապէս է «Մշակը»։

Բոլորովին ճիշտ է նկատում Հ. Մեսրոպը, որ ամեն գործ պէտք է պատրաստ մարդու ձեռքով կատարուի, այսպէս օրինակ, պատմական նիւթեր ժողովող և հրատարակողը պէտք է այն լեզուն լաւ գիտենայ, որով հրատարակում է նա. և մենք ոչ աւելին ենք անում, եթէ ոչ միմայն ժողովում ենք ու հրատարակում հում նիւթեր մեր ազգային պատմութեան վերաբերեալ և կարող ենք Հ. Մեսրոպի հետ հայագիտութեան մէջ քննութեան մտնել։ Բայց աշխարհ գորդացնել գերմանական ուսումով և գերմաներէնից թարգմանել Գեղցերի բիւզանդեան պատմութիւնը՝ առանց բնագիրը հասկանալու և անհասկանալի հայերէնով— սա արդարև պատրաստութիւն չունենալու նշան է։

Այո՛, ամեն գործի համար մարդ պէտք է պատրաստուած լինի և գործի առանց կեղծիքի, առանց ռէկլամի և առանց ցուցամոլութեան։

ԳԻՒՅՑ Ա. Բ. ԱՂԱՆԵԱՆՑ

«ԼՈՒՄԱՅ» ՆՈՒԻՐՈՂՆԵՐ

Արժ. Մեսրոպ քահ. Տէր Ոսկանեանցը 2 օրինակ «Լումայ» ստորագրուելով՝ մի օրինակը թողել է Խմբագրութեանս տնօրէնութեան, որ որոշուեց ուղարկել Հալլէի հայ ուսանողութեան։

Մեծ. պ. Գ. Արաֆելեանցը ստորագրուելով «Լումայի» 3 օրինակ, 1 օր. թողել է մեր արամագրութեան. որոշեցինք ուղարկել Թիֆլիսի տիւնիկական դպրոցի հայ աշակերտներին։

Ներկայ համարից սկսում ենք տպագրել «Լումայի» յաւելումածի բաժնում Էդուարդ Բէլլամիի յայտնի «Հարիւր տարուց յետոյ» ուսմանի հայ թարգմանութիւնը, որ կատարել են պ. պ. Ղ. Աղայեանց և Ռ. Խանազագեանց։ Յարգելով պ. Աղայեանի ցանկութիւնը՝ իբրև նոր ուղղագրութեան հեղինակի՝ մենք այդ թարգմանութիւնը տպում ենք անփոփոխ՝ նորա իսկ ուղղագրութեամբ։